

Trgovinski suficit=Kina

“Trgovinski višak Kine u razmjeni s inozemstvom u svibnju je na godišnjoj razini uvećan 72,3 posto, na 22,4 milijardi dolara, podaci su kineskog ministarstva trgovine koje su u ponedjeljak prenijeli državni mediji. Ukupan trgovinski višak Kine u prvih je pet ovogodišnjih mjeseci na godišnjoj razini porastao za 80 posto, doseguvši 85,7 milijardi dolara, sudeći po izjavama dužnosnika tamošnjeg ministarstva trgovine objavljenih u China Business Newsu...”

Globalizacija omogućuje najučinkovitijim zemljama da dnevno povećavaju svoju konkurentnost što se očituje sve većim suficitom. Jedna od takvih zemalja je i Kina. Priča o učinkovitoj Kini nije od jučer. Na ovim je stranicama u nekoliko navrata isticana Kina kao najbrže rastuća privreda na svijetu.

Prije nekoliko desetaka godina Kina je važila za nerazvijenu zemlju. Smisao socijalizma se je u Kini definirao mogućnošću vlasti da prehrani pučanstvo. Poznato je iz povijesti da kašnjenje monsuna od nekoliko tjedana razultiralo pojavom gladi a ponekad i smrću ne malog broja kineza. Ta vremena su prošla. Danas Kina mnogo toga diktira pri čemu su najpoznatiji primjeri: cijene nafte, cijene čelika, betona itd.

Ukratko danas je Kina svjetski igrač i to ne samo u radnointenzivnim tehnologijama već i u onim koje su do jučer bile “povlastica” najrazvijenijih zemalja svijeta. Kina je ta koja iz dana u dan postaje aktivni konkurent Sjedinjenim američkim državama. Njezini suficiti (čitaj: višak štednje) postaju izvorom financiranja trgovinskog deficita SAD.

Odnos juana i američkog dolara pokazuje rastuću konkurentnost kineskog gospodarstva. Sve je to Kina i još mnogo toga.

Činjenica da mnogi kinezi rade za male nadnice promatrano očima evropljana čini se nedostojnim čovjeka. Pri tome se zaboravlja da su jučer nadnice bile manje. Ističe se mogućnost socijalnog bunta, a zaboravlja se da su uvjeti za socijalni bunt jučer bili neuporedivo veći. Govorilo se o svemoći komunističke partije kao da je njezina svemoć jučer bila manja. Nprsto u Kini je danas bolje nego što je to bilo jučer. Kineska partija i njezini građani svjesni su nabrojanih problema ali su to prepoznali kao resurs a ne kao ograničenje. Kriza je uvijek kod pravih naroda rezultirala novim mogućnostima. Oni narodi koji su samozaljubljeni ističu da rade dobro iako se ništa posebno dobrog ne događa.

Ono što ovom prilikom želim naglasiti: sporna je teza kako nerazvijene zemlje svoj razvoj moraju temeljiti na uvozu štednje (investicija). Kina pokazuje i dokazuje da “kreditira” svijet sa 1.200.000.000.000 američkih dolara jer upravo toliko iznose njezine devizne pričuve.

Hrvatska kao mala i nerazvijena zemlja morala bi s osobitom pažnjom izučavati modele drugih zemalja kako bi postala učinkovitija. Primjena neobileralizma kao okvira bez definiranja koncepcije i strategije razvoja u okviru istog znači polako ali sigurno zaostajanje u razvoju.

Trgovinski suficit=Kina

Autor Guste Santini

Ponedjeljak, 11 Lipanj 2007 13:22
